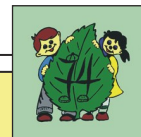

Super BUDA

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 74 IM. STANISŁAWA GROŃSKIEGO W SZCZECINIE

* *Gazetka uczniów klas starszych* *

Nr 1/2024/25

***Ojczyznę kocha się nie dlatego, że wielka,
ale dlatego, że własna.***

Seneka Młodszy

Symbole narodowe Polaków

Symbole narodowe Polski to ważne elementy naszej tożsamości.

Pomagają nam pamiętać o historii naszego kraju, a także o ludziach, którzy walczyli o jego wolność i niepodległość. W Polsce wyróżniamy kilka symboli narodowych, które są szczególnie ważne.

Flaga narodowa

Flaga Polski składa się z dwóch poziomych pasów: białego na górze i czerwonego na dole. Kolory bieli i czerwieni są symbolem odwiecznej walki o wolność i niepodległość. Biała barwa symbolizuje pokój, a czerwona – odwagę i gotowość do obrony ojczyzny. Flaga jest jednym z najbardziej rozpoznawalnych symboli, którymi Polacy

posługują się podczas ważnych uroczystości, takich jak Święto Niepodległości czy rocznice historyczne.

Godło narodowe

Godło Polski to orzeł biały w koronie, który symbolizuje siłę, niezależność i dumę narodu polskiego. Orzeł na czerwonym tle ma długą tradycję, sięgającą czasów średniowiecza. Godło jest widoczne na urzędowych dokumentach, pieczęciach, a także na monetach i banknotach. W czasie uroczystości narodowych godło jest wyeksponowane, a Polacy z dumą je prezentują.

Hymn narodowy

Hymnem Polski jest „Mazurek Dąbrowskiego”, który został napisany przez Józefa Wybickiego w 1797 roku. Słowa

hymnu przypominają o walce o niepodległość, o bohaterach narodowych i o nadziei na wolną Polskę. Hymn śpiewany jest na ważnych uroczystościach państwowych i szkolnych, a także podczas reprezentacyjnych wydarzeń sportowych.

Wartość symboli

Symbole narodowe mają dla Polaków szczególne znaczenie. Łączą nas w chwilach radości i zadumy, przypominają o naszej historii, kulturze i tradycjach. Dbamy o nie, ponieważ stanowią one ważny element naszej tożsamości narodowej. Kiedy widzimy flagę, godło czy słuchamy hymnu, czujemy się dumni, że jesteśmy Polakami.

Dzień Języków Obcych

26 września tego roku w naszej szkole obchodziliśmy Dzień Języków Obcych.

Z tej okazji wiele klas przyozdobiło sale lekcyjne, przygotowało prezentacje, nawiązujące do kultury i zwyczajów wylosowanego wcześniej kraju. Niektóre klasy, np. te, które zabrały nas na wycieczkę po Litwie, czy Węgrzech częstowały „podróżników” jedzeniem, typowym dla kuchni tych krajów.

Tego dnia można było zwiedzić różne kraje Europy. Każdy podróżujący, na pamiątkę wycieczki, mógł otrzymać pieczętkę wykonaną przez uczniów i związaną z danym krajem. Gospodarze klas wyposażeni byli w specjalnie przygotowane paszporty do zbierania pieczętek, co spowodowało, że odwiedzanie różnych klas stało się jeszcze większą atrakcją.

Dzień języków Obcych to dobry pomysł na zdobywanie wiedzy o różnych krajach poprzez

zabawę. Uczniowie, którzy uważnie odwiedzali poszczególne kraje mogli się dowiedzieć np., że:

- na Węgrzech powstał długopis i kostka Rubika,
- hobby horsing powstał w Finlandii,
- ze Szczecina do Zagrzebia jedzie się 12h i 40 min.

i mnóstwo innych ciekawych informacji.

Dużo klas bardzo się postarało, dlatego trudno jest mi określić, która spisała się najlepiej. Jednak wiele z nich prezentując kraj łączyło takie elementy, jak:

- różne plakaty związane z położeniem geograficznym, kulturą, i innymi elementami charakterystycznymi dla danego kraju,

- wiele flag zrobionych własnoręcznie przez uczniów,
- podstawowe zwroty w danym języku,
- prezentacje posiłków/owoców, itp. charakterystycznych dla kuchni danego kraju.

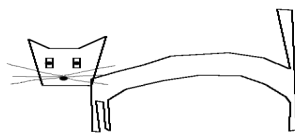
Oprócz tego, niektóre klasy przygotowały prezentacje tematyczne o swoich państwach, przedstawiły przedmioty kojarzące się z ich krajami, girlandy kolorystycznie nawiązujące do flag państw, w tle można było usłyszeć muzykę związaną z danym regionem, czy nawet rejestracje aut, wykonane na wzór tych funkcjonujących w danym kraju! (Chorwacja)

Uważam, że Dzień Języków Obcych był udany i warto było poświęcić czas na przygotowanie i zobaczenie tych ciekawych i różnorodnych dekoracji.

Wiktoria Tomaszewska

Nasi pupile

MÓJ kot - Duszka

Mój kot ma na imię Duszka i jest kocicą. Trafiła do nas niedawno. Przeczytaliśmy, że niedaleko Wolina urodziły się kocięta, dla których właścicielka szuka dobrego domu. Udało nam się spełnić warunki i mogliśmy ją zabrać do siebie.

Ma cztery miesiące, czarną sierść oraz białą, malutką plamkę na brzuchu, która jest jej znakiem rozpoznawczym. Ostatnio nauczyła się wspinać na drzewa w moim ogrodzie. Lubi bardzo biegać za motylkami oraz łapać pająki. Dużo je i pije. Jest bardzo przyjacielska i kocha się przytulać.

Duszka czasem siada na stole i obserwuje ptaki. Rano przychodzi do mnie, przytula się

mruczy. Czasem, gdy jem, np. chrupki, ona podbiega i mi je zabiera. Często tarza się w trawie, a czasem siada i bawi się swoim ogonem. Lubi, gdy głaszczę się ją po brzuszku, a wtedy łapie ręce swoimi łapkami.

Opiszę kilka jej przygód. Pewnego dnia, kiedy było jeszcze ciepło, latem, wypuszczaliśmy Duszkę na ogród, a było wtedy dużo motyli. Skakała za nimi raz w tę, a raz w drugą stronę, bawiła się, polowała na nie, ale nie udało jej się żadnego pochwycić. Innym razem wspięła się na drzewo, ale nie potrafiła z niego samodzielnie zejść. Zabawnie jest patrzeć na nią jak się bawi. Nie wyobrażam już sobie, że miałyby jej zabraknąć. Każdemu kto kocha zwierzęta i może się nimi za-

opiekować polecam adopcję zwierzątek. Jeszcze wiele potrzebuje naszej pomocy.

Dagny Dobrzeniecka

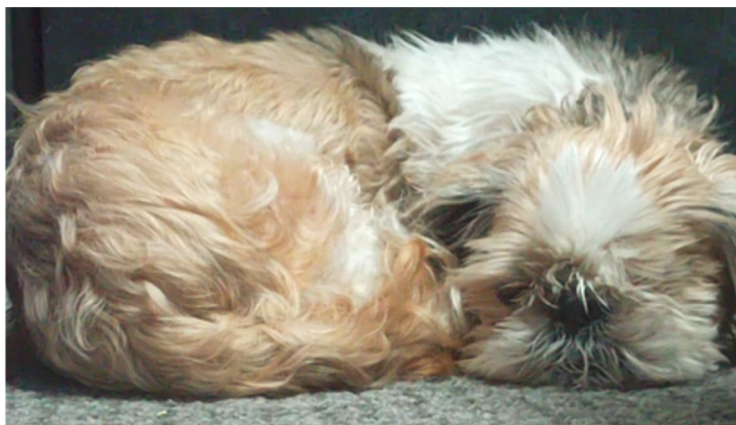
MÓJ PIES

Mój pies jest suczką i nazywa się Klara. Jest rasy shih tzu. Jej sierść ma trzy kolory: czarny, beżowy i biały. Ma piętnaście lat, ale za kilka miesięcy skończy szesnaście. Urodziła się 1 stycznia 2009 roku.

Niestety kilka lat temu straciła jedno oczko, a na drugie nie widzi. Mimo to w domu radzi sobie doskonale, jest bardzo samodzielna.

Klara jest już starym pieskiem, więc też nie słyszy. Z tego powodu nie mogę jej sama wyprowadzać, ponieważ trzeba jej bardzo pilnować. Żywi się chrupkami dla psów i pije wodę.

Zawsze, gdy nie śpię to ona odpoczywa, a gdy ja idę spać, to ona stuka łapkami o podłogę i wszystkich budzi. Kiedyś bardzo lubiła się bawić, ale teraz jest

spokojnym pieskiem. Klara nie szczeka i nie biega po całym mieszkaniu. Ma oklapnięte uszy i ogon, który tak jakby stoi.

Opieka nad psem jest bardzo wymagająca. Biorąc psa trzeba się liczyć z tym, że nie zawsze będzie radosnym szczeniakiem. Dlatego trzeba dobrze przemyśleć decyzję o przygarnięciu zwierzaka. Mimo że nie mogę się z Klarą bawić, jak dawniej to i tak

Mój pies Aston

Mój pies jest biało-czarny i ma brązową mordkę, ma trzy lata. Często, gdy z nim wychodzę na dwór to widzę dużo podobnych psów do niego.

Bardzo lubi się bawić, gdy wracam ze szkoły i jestem zmęczona to on nie daje mi usiąść, bo chce, żebym się z nim zajmowała. Mój pies nie lubi spać w swoim łóżku, nie dlatego, że jest niewy-

godne, po prostu woli siedzieć pod kołdrą i być głaskany.

Aston, gdy jemy obiad, śniadanie czy kolację to piszczy pod stołem, bo uwielbia ludzkie jedzenie. Moja Mama mówi, że to wariat, bo przyniósł dużo zabawy i szczęścia

do naszego domu. Jednak mały piesek (sięgający mi do kolan) robi się troszkę niegrzeczny, ostatnio warczy i załatwia się w domu. Wychodzimy z nim co dwie, trzy godziny, sześć razy

dziennie, więc nie wiem czemu tak się dzieje.

Najważniejsze jednak jest to, jak się u nas znalazł. Pojawił się głównie za sprawą mojej siostry, która prosiła o niego przez pięć lat. Wreszcie nadszedł ten dzień, a dokładnie stało się to piątego marca 2024 roku.

Opiszę proces jego adopcji. Aston to pies ze schroniska, za nim go wybrałyśmy, odwiedzałyśmy schronisko około pięciu razy. Za pierwszym, byliśmy po prostu sobie obojętne te psy, za drugim wyprowadzić jednego psa na spacer, ale to nie był ten, którego wzięłyśmy. Nie do końca pamiętam, ale chyba kolejnego dnia byliśmy go zobaczyć na wybiegu (to takie miejsce, gdzie są budowle i zabawki dla psów, gdzie zwierzęta mogą sobie pobiegać). Następnego dnia moja mama poszła sama wyprowadzić go na spacer i wtedy zdecydowałyśmy, że go weźmiemy. Jest mieszkańcem jamnika i Jacka Russela. Taki właśnie jest mój pies Aston, bardzo go wszyscy kochamy.

Malwina Wachowicz

cieszę się, że jest z nami. Zwierzęta wzbogacają nasze życie. Uczą empatii.

Kornelia Kasprzak

Humor szkolny

Mama pyta się Jasia:

- Jasiu, jaki przedmiot w szkole najbardziej lubisz?
- Dzwonek, mammo.

Jak nazywa się najlepsze warzywo?

- Bestseller.

-Dlaczego jesień to niebezpieczna pora roku?

- Bo można dostać z liścia.

Nauczyciel na lekcji polskiego pyta się Stasia:

- Jaki to czas? Ja się kąpię, ty się kąpiesz, on się kąpie...
- Sobota wieczór, panie profesorze.

-Co łyżka ma wspólnego z jesienią?

- Je się nią

Dlaczego ciągle spóźniasz się do szkoły? - pyta nauczycielka Jasia.

- Bo nie mogę się obudzić na czas...
- Nie masz budzika?
- Mam, ale on dzwoni wtedy gdy śpię.

Na lekcji przyrody nauczycielka pyta:

- Jasiu, co wiesz o jaskółkach?
- To bardzo mądre ptaki. Odlatują, gdy tylko rozpoczyna się rok szkolny!

-Katechetka pyta Jasia:

- Jasiu, kiedy Adam i Ewa byli w raju?
- Jesienią
- Dlaczego akurat jesiennią?
- Bo wtedy jest najwięcej jabłek.

Mama pyta synka:

- Jasiu, jak się czujesz w szkole?
- Jak na komisariacie: ciągle mnie wypyują, a ja o niczym nie wiem.

Pani na lekcji biologii pyta:

- Jasiu, powiedz mi ile pies ma zębów.
- Pies - odpowiada Jaś - ma cały pysk zębów.

Dziesięć rzeczy, które możesz zrobić jesienią

1. Pozbieraj kasztany i żołądzie.
2. Zrób stroik z jesiennych liści.
3. Zrób zielnik.
4. Zaparz sobie jesienną herbatę.
5. Poczytaj książkę.
6. Przystrój swój pokój.
7. Upiecz cynamonki.
8. Wydrąż dynię i wytnij w niej uśmiech..
9. Upiecz ciasto dyniowe.
10. Opatul się ciepłym kocem i obejrzyj ciekawy film.

Małgorzata Czaplicka

Czy siatkówka jest dla Ciebie?

Czym jest siatkówka?

Siatkówka to sport, który polega na odbijaniu piłki przez siatkę. Celem drużyny jest odbić piłkę tak, aby dotknęła boiska przeciwnika. Członkowie drużyny odbijają do siebie piłkę maksymalnie trzy razy. Jeśli przebijemy piłkę poza pole, przeciwnicy dostają punkt. Natomiast jeśli odbijemy piłkę między sobą więcej razy niż trzy, ponownie przeciwnicy dostają punkt. Jeśli członek, któregoś z drużyn dotknie siatki nastąpi strata punktu.

Dla kogo jest siatkówka?

Siatkówka jest dla osób, które lubią się ruszać, biegać

i skakać. Jeśli zaciekał cię ten sport, śmiało możesz zapisać się na zajęcia próbne.

Jak rozpoznać, że siatkówka się nam podoba?

Aby rozpoznać, że siatkówka nas fascynuje, wystarczy spróbować zagrać lub pojechać na mecz pokibicować. Jeśli na treningu nie będzie ci szło wspaniale, nie martw się. Początki nigdy nie są łatwe. Organizm musi się przyzwyczać do zmian, które wtedy zachodzą. Poza tym siatkówka jest dość trudnym sportem, więc tym bardziej nie ma się czym martwić.

Ile zawodników gra na polu?

To zależy. W siatkówkę można grać w dwie osoby, trzy osoby, cztery osoby i sześć osób.

Moim skromnym zdaniem siatkówka jest wspaniałym i zaskakującym sportem. Moim celem w tym artykule, było zachęcić jak najwięcej osób do spróbowania tej dyscypliny i sprawdzenia czy siatkówka nie okaże się waszym hobby.

Alicja Gnat

Taniec

Trenuję taniec jazzowy. Zaczęło się wszystko, gdy moja koleżanka pokazała mi jak robi gwiazdę. Stwierdziłam, że ja też chcę nauczyć się czegoś takiego. Powiedziałam o tym mojej mamie, która, jak zawsze, zgodziła się na to, żeby mnie zapisać na zajęcia.

Poszłam na pierwszy trening i poznałam tam wiele nowych koleżanek. Okazało się, że jedna z nich chodzi na te same zajęcia, co ja! Z każdym dniem coraz lepiej sobie radziłam. Nauczyłam się mostku ze stania, potem szpagatu na bok. Później opanowałam gwiazdę i szpagat prosty, a także gwiazdę na jednej ręce. Aktualnie uczę się przejścia w tył.

Brałam udział w trzech zawodach tanecznych i bardzo

mi się podobały. Na jednym z nich zdobyłam drugie miejsce, a na innym trzecie. Pierwszych zawodów dokładnie nie pamiętam, ale na pewno było rewelacyjnie!

Mamy bardzo ładne stroje – niebieskie, ze spódniczkami, które świetnie pasują do tańca. Teraz mamy nową panią trenerkę i trochę eksperymentujemy z hip-hopem. Uczymy się nowego układu tanecznego.

Mamy też specjalną widownię – nasza pani trenerka przychodzi z synkiem, który ma mnóstwo autek. Zawsze przynosi je ze sobą, ustawia na ławkach i patrzy, jak tańczymy.

Często na zajęciach robimy ćwiczenia na przekątną sali – ustawiamy się wzdłuż i wymyślamy różne figury, które potem

wykonują osoby tańczące z nami. Czasami używamy materacy, na których robimy gwiazdę lub przejście w przód, a także gwiazdę na łokciach.

Na treningi ubieramy się w krótkie lub długie legginsy i bluzki – najczęściej sportowe, ale także takie od Rytmixu. Często organizujemy spotkania, na których rozmawiamy o kostiumach. Ostatnio nasza pani wymyśliła, że będziemy mieć scenografię, która będzie przedstawiać rozwój komórek – od najstarszych do najnowszych.

Uwielbiam tańczyć!

Ania Czaplicka

Przepis na jesienne ciasto

Składniki:

- 4 średniej wielkości jabłka (najlepiej kwaśne, np. antonówki)
- 200 g masła (w temperaturze pokojowej)
- 200 g cukru (można użyć 150 g, jeśli preferujesz mniej słodkie ciasto)
- 3 jajka
- 250 g mąki pszennej
- 1 łyżeczka proszku do pieczenia
- 1 łyżeczka cynamonu
- 1/2 łyżeczki soli
- 1 łyżeczka ekstraktu z wanilii (opcjonalnie)
- 100 ml mleka
- cukier puder do posypania (opcjonalnie)

Przygotowanie:

1. Przygotuj składniki:
  - Jabłka obierz, usuń gniazda nasienne i pokrój w drobną kostkę lub cienkie plasterki (możesz skropić je odrobiną soku z cytryny, aby nie ciemniały).
  - Piekarnik rozgrzej do 180°C (grzałka góra-dół).
2. Miksowanie ciasta:
  - W misce utrzyj masło z cukrem na puszystą masę, aż stanie się jasna i gładka.
  - Dodaj jajka, jedno po drugim, miksując po każdym dodaniu.
  - W osobnej misce wymieszaj mąkę, proszek do pieczenia, cynamon i sól.
  - Stopniowo dodawaj suche składniki do masy maslanej, naprzemiennie z mlekiem, zaczynając i koń-

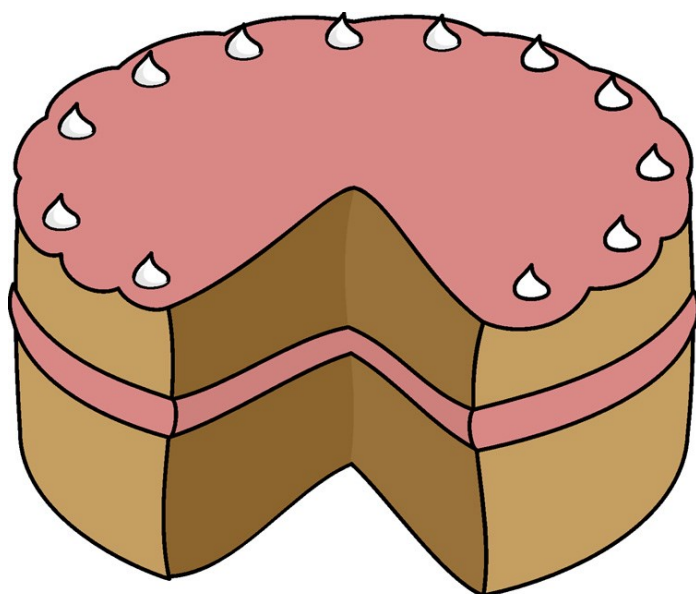
cząc na mące. Miksuj do połączenia składników.

- Dodaj ekstrakt z wanilii (jeśli używasz) i delikatnie wymieszaj.

3. Dodanie jabłek:
  - Do ciasta dodaj pokrojone jabłka i delikatnie wymieszaj je łyżką, aby równomiernie się rozłożyły.

4. Pieczenie:
  - Przetóż ciasto do wyłożonej papierem do pieczenia formy (najlepiej tortownicy o średnicy 24 cm).
  - Wstaw do nagrzanego piekarnika i piecz przez około 40-45 minut, aż ciasto stanie się złociste, a patyczek wbity w środek wyjdzie suchy.

5. Podanie:
  - Po upieczeniu, pozostaw ciasto na chwilę do ostygnięcia w formie, a następnie wyjmij i odstaw na kratkę.
  - Przed podaniem możesz posypać ciasto cukrem pudrem lub udekorować kawałkami orzechów, jeśli lubisz.

To ciasto ma wspaniały, aromatyczny smak dzięki cynamonowi i jabłkom. Jest wilgotne, miękkie, a jego zapach wypełnia całą kuchnię – idealne na jesienne popołudnia przy kubku ciepłej herbaty!

Smacznego!

Redakcja

FOTORELACJA

ŚWIĘTO NIEPODLEGŁOŚCI

Zespół redakcyjny: Anna Czaplicka, Małgorzata Czaplicka, Dagny Dobrzeńska, Alicja Gnat, Kornelia Kasprzak, Wiktoria Nevmetulina, Wiktoria Tomaszewska, Malwina Wachowicz

Opiekunka koła dziennikarskiego: Kamila Nienałtowska-Grzelak